

Vážený pan
Jan Šinágl
SODALES SOLONIS z. s.
Nejedlých 335
267 53 Žebrák

V Praze dne 4. června 2016

Vážený pane Šinágle,

děkujeme Vám za Váš dopis, v němž se mimo jiné znovu kriticky zmiňujete o dokumentu režisérky Libuše Rudinské **Pavel Wonka se zavazuje**.

Rádi bychom Vám sdělili, že otázky, týkající se rozpočtu filmů, jsou v případě koprodukčních projektů předmětem obchodního tajemství. Rozpočet dokumentu ani koprodukční vklad ČT nijak nevybočovaly z obvyklých standardů pro tento žánr.

Pokud jde o dokument samotný, zatím odvysílán nebyl. Stanovení vysílacího času je plně v kompetenci programového oddělení ČT.

Není nám zcela jasné, proč by dle Vašeho názoru měla ČT režisérku Rudinskou žalovat „pro zneužití dotace“ a natočení „pomlouvačného dokumentu“. Tato tvrzení se dle našeho mínění nezakládají na pravdě. Česká televize do tohoto projektu vložila standardní výši prostředků, podobně jako do každého jiného dokumentu. Nejde navíc o dotaci, ale o koprodukční vklad, a žádné indicie, které by nasvědčovaly zneužití vložených peněz, nemáme. Projekt byl, tak jako každá jiná koprodukce, řádně auditován.

Pokud jde o Vaši charakteristiku, v níž označujete předmětný dokument jako „pomlouvačný dokument“, z našeho hlediska představuje formulaci nepravdivou a zavádějící.

Pavel Wonka je v československém historickém kontextu znám jako disident, laický právní poradce, antikomunista a poslední politický vězeň, který zemřel v komunistickém vězení. Režisérka Libuše Rudinská chtěla původně natočit film o „posledním vězni svědomí“, ale po nalezení určitých dokumentů v archivech se rozhodla zabývat Wonkovou možnou spoluprací se státními tajnými službami bývalého režimu. Pokud dokumentarista objeví při přípravě filmu nějaké skutečnosti, o nichž dříve nevěděl, nebyl by poctivým tvůrcem, kdyby je ve svém díle nevedl.

Paní Rudinská podle našeho názoru postupovala logicky a v intencích autorské etiky. Jako formu zvolila strohý reportážní tón, sama se objevuje před kamerou v pozici reportérky. Snímek doplňuje vypravěčův komentář, předčítající výpověď řídícího důstojníka Zdeňka Špuláka, svědectví bývalých příslušníků STB, kteří odmítli ve filmu přímo vystupovat, a svědectví bývalých přátel a spoluvězňů Pavla Wonky.

Film rozhodně nepovažujeme za dehonestující. Pokud se kolem osobnosti, jejíž odkaz je obvykle interpretován jako příklad vysokého morálního standardu, objeví oprávněné pochybnosti, je přímo povinností dokumentaristy tyto pochybnosti reflektovat. Svědectví Wonkových přátel a jejich výpovědi působí dostatečně výmluvně. Kdo jiný by měl o Pavlu Wonkovi hovořit, když ne oni?

Dokument líčí Pavla Wonku jako nejednoznačnou osobnost, zároveň také jako člověka nepoddajného, který ani v přímém ohrožení života není ochoten ustoupit ze svých pozic.

V celkovém vyznění vede film k zamyšlení nad nutností objektivní revize historických přístupů k naší nedávné minulosti.

Ohledně Vašich argumentů stran výše dotací na filmy Libuše Rudinské si dovoluujeme podotknout, že vycházejí z naprostého nepochopení systému podpory Fondu kinematografie. Dotace Fondu kinematografie jsou prostředky, za které musí žadatel realizovat obsahovou přípravu či natočení předmětného filmu – v žádném případě je nelze ztotožňovat s platem ze státního rozpočtu pro jednoho tvůrce. Proces vzniku filmu má své zákonitosti a pravidla, ať už jde o obsah či o financování a zajištění výroby, a je finančně značně náročný.

To, zda paní Rudinskou při natáčení dokumentu ovlivnili bývalí příslušníci STB či nikoliv, je možným tématem spekulativní diskuse. Výsledná podoba dokumentu však tomu podle našeho názoru nenasvědčuje.

Vážený pane Šinágle, ujišťujeme Vás, že Česká televize, její dramaturgové i tvůrci, kteří s námi spolupracují, velmi pečlivě dodržují etický kodex ČT. V tomto kontextu hodnotíme i dokumentární film režisérky Libuše Rudinské.

Jan Maxa
ředitel Vývoje pořadů a programových formátů